

γιατί εἶχα τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ στείλετε τῆς λίρας,
 καὶ ἐσεῖς μὲ περγελᾶτε, καὶ μοῦ φέρνετ' ὅλο γύρις.
 Δίχως χρήματα σὰς λέγω πῶς ποτὲ δὲν εἰμπορεῖτε
 Καθούρ, Πάλμεστρον, ἢ Βίσμαρκ τῆς Ἑλλάδος νὰ γενῆτε.
 Ἄν μοῦ στείλετε τῆς λίρας, εἴθε πρῶτος διπλωμάτης,
 ἄλλοιῶς μένετε γιὰ πάντα ἕως πρόστυχος Μανιάντης.
 Αὐτὰ, φίλε Πανχυιώτου, σὰς τὰ λέγω θυμωμένος,
 καὶ χωρὶς νὰ σὰς προσβάλλω, ὁ δικός σας — ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

Ἀγαπητέ μου Στέφανε, παρὰ δὲς μὴ δίνω,
 καὶ Βίσμαρκ, Πάλμεστρον, Καθούρ ποτὲ μοῦ δὲς μὴ γίνω.
 Ἄν ὅμως σὺ ἐπιθυμῆς πολὺ ψηλὰ ν' ἀνέβῃς,
 ἐξόδευσέ με εὐθύθως, χωρὶς νὰ μοῦ γυρεύῃς.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

Ἐξήντα δύο καὶ τέσσαρα, πενήντα τρία καὶ ἑξή,
 ἐκόντευ' ὁ Κισλάρκας προχθὲς νὰ μοῦ τῆς βρεῖξῃ,
 τριάντα πέντε καὶ ἑκατὸ, ὀγδόντα καὶ ἑπτὰ,
 γιατί καὶ πάλι γύρευε μπαζίσαι καὶ λαπτὰ.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

(Κρυπτογραφικόν.)

Ἐννέκ, δέκα, ἑνδεκ, καὶ εἴκοσι χιλιάδες,
 ἀπὸ ἐμένε Στέφανε, μὴν κερτερῆς παρὰ δὲς,
 ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ ἑκατὸ καὶ ὀγδόντα,
 καὶ εἰς τὴν πόρτα τοῦ κουροῦ ὅσῳ καὶ ἂν θέλῃς βρόντα.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Ἐνάμισυ, ὀκτώμισυ, παρὰ ὀκτὼ σαράντα,
 τὸν ναῦλό μου γιὰ τὸ θεὸ ἀμέσως νὰ γυρίσω,
 χίλιες χιλιάδες, δύομισυ, παρὰ ἑννὰς τριάντα,
 ἢ καὶ τὸν Σούγκρα στείλετε ἐδῶ νὰ τὸν πουλήσω.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

(Κρυπτογραφικόν.)

Δύο καὶ δύο τέσσαρα, ἐξήμισυ χιλιάδες,

τὴν μπυραρία, ξέρεις ποῖα σοῦ λέγω, εἶνε καὶ νεοφερ-
 μένες μπυραδόρες. Ἐχε τὸν νοῦν σου, ἀπόψε θὰ συμβῇ
 ἕνα κυγαδάκι... εἶμαι καλὰ πληροφορημένος... μπὰς
 τὴν ἀστυνομία... κλεῖτ' τὴν μπυραρία... τράβα μία
 καταγγελία τοῦ διευθυντοῦ, κουβάλησε μέσα τῆς πα-
 στριαῖς ὅλας...

— Κατάλαβα... Μείνε ἡσυχος.

— Καὶ ἕνα ἄλλο... Ἐκεῖνον τὸν μπυραρία ἐκεῖ στοὺς στε-
 νὸ, κοντὰ στὴ γειτονία μου, ἐκεῖνον τὸν τσαναμπέτι ποῦ
 λέγω... Ξέρεις. Ἐχε ἀπ' ἐξω σωρὸ σκουπίδια, βρε-
 λικ, ... ἂν δὲν ἔχη, εἶχε, τὰ εἶδα τέλος ἐγὼ χθὲς,
 προχθὲς, τέλες πάντων πρὸ 7 ἡμερῶν... Πάρε δύο κλη-
 τήρας... πιστοποιήσε πῶς εἶδατε ὅλα αὐτὰ... στρύ-
 μωζε μία καταγγελία σκουπιδιῶν... καὶ ἂν μουρμου-
 ρίσῃ κάθῃτὲ τὸν μετὰ στοὺς φρέσκο καὶ τράβα τοῦ μία

σοῦ ἔγραψα πῶς δὲν μπορῶ πεντάρη νὰ σοῦ στείλω,
 δέκα καὶ δέκα εἴκοσι καὶ δέκα μυριάδες,
 καὶ πάψε τῆς μουρμούρας σου, γιὰ νὰ μὴ φῆς καὶ ξύλο.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Δὲν φθάνει, Μιζοπάθης, ποῦ δίχως μεντζισόλα
 ἐμείνῃς τὰ παπούτσι μου, μὲ φοβερίζεις καὶ ὅλα;
 Παρὰ καλῶ τὰ λόγια σου νὰ ἦναι μετρημένα,
 καὶ ξέρεις ὅτι δὲν περνοῦν φοβέρας εἰς ἐμένα.
 Ἦ θὰ μοῦ δώσῃς τὸν παρὰ ποῦ ζῶδεψα ὡς τώρα,
 ἢ ὅλα σου τὰ γράμματα τὰ βγάξω εἰς τὸ φόρα.
 Θὰ δανεισθῶ τὸν ναῦλό μου καὶ θάλλω στὴν Ἀθήνα,
 καὶ ἢ μοῦ δίνεις τὸν παρὰ, ἢ γίνεσαι τζορτζίνα.
 Περίμενέ με καὶ ἔρθω, καὶ ὑπογεγραμμένος
 μένω χωρὶς ὑπόληψι στὰ μούτσονά σου. — ΞΕΝΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

(Γὸ ἡμερολόγιον εἰς τὸ προσεχές.)

SOURIS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΑ. Παρὰ πονεῖσθε κατὰ τῆς ἀκριβοῦς τῶν
 γρησάντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας κοινῶν ὥρολογίων,
 ἀκούσατε ὅμως καὶ ὁ ἰδιός μας χρόνος πῶς μετρεῖται.

Ἐχομεν τέσσαρα ὥρολογια, δύο ἐπὶ τῶν κωδωνο-
 στασίων τῆς Μητροπόλεως, ἐν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου
 τοῦ Παντοκράτορος (δῶρον Σωτᾶνης Γερούτης) καὶ ἐν
 ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς Νέας Ἀγορᾶς μας. Βεβαίως ἐπὶ
 τῶν δύο ἀδελφῶν κωδωνοστασίων τῆς Μητροπόλεως ἦσαν
 περιττὰ δύο ὥρολογια, διὸ τὸ ἐν εἰναι εἰκονικὸν δεικνύον
 διὰ χρόνους 12 παρὰ 1/4, χρησιμεύει ὅμως ὡς σκοπὸς δι-
 φέρων ὡς ἐξῆς εὐρυλογίων τοῦ λαοῦ.

Τί χρειάζονται τὰ δύο ὥρολογια μαζῇ;

Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τὴν ὥρα δύο μαζῇ ἄν-
 θρωποι.

καταγγελία ἐπὶ ἀντιστάσει ἐναντίον τῆς ἀρχῆς... Καὶ
 ἂν θελήσῃ τάχα νὰ σὰς πῇ τίποτα, ὅτι τάχα ἐγὼ σὰς
 ἐβόλα... Κύτρε ἐκεῖ, δὲς μοῦ σόβη καὶ βερσεδικά
 καὶ τότε ἀπῆλθέ τον νὰ πῇ στοὺς διάβολο.

— Ἀπ' αὐτὰ, ἐννοιά σου καὶ θὰ ἰδῇς τί ράτσά εἶμαι.

— Πάρε καλὰ... Ἄ καὶ ἀκόμη ἕνα ἄλλο. Ἐκεῖνον τὸν
 κρεωπώλη στὴ γωνία, πᾶρα κατὰ δεξιά... ψόφησέ μου
 τον... Πρόστιμο στοὺς πρόστιμο. Κ' ἂν τὸν μπλέξῃς
 τίποτα ἀρνηκῆδες, κάνε πρακτικὸ ὅ,τι ἦτο βυζαντινικὸ
 ἐκ τῶν ἀπαγορευμένων καὶ... τέλος πάντων ἐξοφλῆσε
 τα κατὰ τὸν νόμον... καὶ στείλε καὶ δύο σπῆτι μου. Ἄ
 πρὸς τούτοις, τὸ κρεωπωλεῖον τοῦ Βάγκου μένει ἀργὰ
 ἀνοικτό... κλεῖται. Στὴν μπυραρία τοῦ Μπάμ-Μπούμ
 στείλε ἕνα κλητῆρα νὰ μὲνῃ ἐκεῖ νὰ μὴ κάμουν τῶν
 ἀνθρώπων οἱ μεθυμένοι τίποτε στραπάτσά. Εἶναι

Γιατί ποτέ δὲν πῆνε σύμφωνα τὰ δύο ὥρολόγια;

Γιατί τὸ ἓνα τῶρρεχν οἱ Ἀγγλοὶ γὰρ νὰ βλέπουν τί ὥρα ἦναι εἰς τὴν πατρίδα των.

Τὸ δὲ τῆς Ἀγορᾶς δεικνύει σταθερῶς ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς του ὥραν 6 $\frac{1}{2}$ καὶ τοῦτο γινόμενον ἀρρομὴ ὁμοίων εὐφυολογιῶν π. χ.

Γιατί δείχνει πάντα 6 $\frac{1}{2}$;

Διότι εἶναι ἡ μόνη θέσις, εἰς ἣν ἰσχύμενοι οἱ δεῖκται δύνανται νὰ δεικνύωσι καὶ οἱ δύο τὴν κἄτωι μεγάλῃ χρυσοῦς γράμμῳσιν ἐπιγραφῇν

«ΕΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ.»

Οἱ δὲ ἐνοικισταὶ τῶν μηχανῶν τῆς ἀγορᾶς διασκέπτονται πῶς νὰ μὴ πληρώσωσιν εἰς τὸν δῆμον τὰ ἐνοίκια, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἐνοικιᾶσεως οὔτε μίαν ὥραν περῆλθε.

Εἶται λοιπὸν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, βλέπεις, τὸ ὥρολόγιον τῆς Μητροπόλεως δεικνύον 12 καὶ $\frac{1}{4}$, σπεύδεις νὰ μὴ κρούσῃ ἡ σοῦπα, ὁδοιπορεῖς ἐν τέταρτον μέχρις οὗ φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου εἰς τὸ Ἰάσι καὶ ἀκόμη ἡ σοῦπα δὲν ἐρρίφη εἰς τὴν χύτραν ὑπὸ τῆς συζύγου σου, ἐχούσης ὡς γνῶμονα τὸ ὥρολόγιον τοῦ Παντοκράτορος, ὑπερ καὶ σὺ βλέπεις τότε δεικνύον 12 περὶ $\frac{1}{4}$. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶχαι τόσῳ δύσκολος ἡ συμφωνία καὶ συντήρησις τῶν μηχανικῶν ὥρολόγιων, διατί δὲν κατασκευάζει ὁ Δήμαρχος ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἀκριβέστατα καὶ ἀδάκνικα ἡλικιὰ ὥρολόγια;

Ἡ κυκῶπις, ἡ ῥοδοπέρειος, ἡ χιονόλευκος, ἡ καλλιμαῆς, ἡ εὐμήκης, ἡ λεπτή καὶ γλυκεῖα ἀμύζων, ἡ ἀποθέωσις τῶν νηπιγωγῶν, ἀναχωρεῖ προτεχῶς διότι, λέγουσιν, ἡ μικρὰ δὲν τὴν θέλει, ἀλλὰ μήπως προτεγγίζομεν πλείοτερον εἰς τὴν ἀλήθειαν ὑποπτεύοντες ὅτι δὲν τὴν θέλει ἡ μεγάλη; Ὡταὶ ἀποχωρεῖται τὴν ὥραιν μας φύσιν ἐμνησιλογεῖ εἰς τὰ Ὑψηλὰ Ἀλώνια «Τί ὥρρηξία ὁλάσσοι!» Φεύγει, τί καὶ; Κλαύσῃτε ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸ ὥρειον ὑπὸ πᾶν ἔνδυμα.

ΝΕΙΚΟΣ

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΑΙ

Νὰ σὲ, διηγηθῶ κατένυ μῦθον ἢ νὰ σὲ, ἀντιγράφω καμμίαν σκηνὴν τοῦ δραματικοῦ ποιητοῦ τῆς Σύρου Λουλουδάκη; Ἐχῶ σπάνιον ὕλην; καὶ ἐσκέφθην καὶ ἐπε-

καλὸς ἄνθρωπος ὁ καυμένος καὶ ἀφινέ του καμμία φορὰ ἀντικτὸ καὶ ἔως τὸ πρωί.

Ὁ βοηθὸς λαμβάνων ὕρον σοβερὸν.

— Τώρα μὲ συγχωρεῖτε νὰ σὲ; πῶ καὶ ἐγὼ κάτι τι;

— Ἐμπρός ἐλευθέρως, τί λόγος.

— Εἶναι ἐδῶ κἄτω ἓνα χρυσοπαίγνιον... καὶ καλὸ; μανθάνω ὅτι προκίτοχόν σας εἶχαν δώσει πεντακόσκις... ἀλλὰ ἐμῆ; τί μᾶς πειράζει, ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τίποτα... Πρέπει, εἶνε χρῆος νὰ πληρώσῃ... Τέτοιαι αἰτῶν κατὰ γῶγιν θέλουν βάρεμα...

— Βέβαια, βέβαια! Ἀκού; ἐκεῖ; Καὶ θέλει ρώτημα;

— Εἰρῶ μὴ σπεῖρα νυκτοκλεπτῶν... ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐνοχλῶ... καὶ ὁ σκοπός μου εἶνε νὰ πάρομε μυρουδιά πού ἔχουν τὴν ἀποθήκην τῶν κλεψιμαίων... Ἀλλὰ πού θὰ μοῦ πᾶν; ὅχι τοὺς γράψω, θὰ μοῦ πέσουν

ριπάτησα καὶ ἐκπνίσω καὶ ἐδοῦτήσα τὴν γραφίδα μου; ἀλλὰ ματαίως; ἐνδόμυχος φωνὴ μὲ συμβουλεύει νὰ ἀφῶ τὸν κἄλαμόν μου διότι τί νὰ γράψω; περὶ τοῦ Café Chantant? Δυστυχῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὰς προσδοκίας ὅλων παθόν τελευταίως ἐξ ἀναιμίας παρέδωκε χθὲς τὸ πνεῦμα καὶ ἤδη οἱ ἀοιδοὶ τοῦ ἀμερίμνι ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς κλίνης των. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τὴν Σύρον τὴν ξέρετε καὶ τὴν ξέρομεν τὸ μέγαρον τοῦ ἐκτομμυριούχου καταλαμβάνει τὸ σκότος καὶ ἡ σιγή, πρὶν εἶτι τὸ ὥρολόγιον κρούσῃ τὴν ἐννάτην, καὶ πού καὶ πού μόνον ἀπὸ τῶν παρθύρων ἀκούονται χατηρήματα προκίτοχα ἐλαφροῦ καὶ ἀταράχου ὕπνου. Μόνη σωτηρία, μόνη παρηγορία τῶν μελαγχολικῶν τούτων ψυχῶν ἐλπίζομεν νὰ φθάσῃ ὁ ἰταλικὸς θίασος μετὰ τῆς δημοφιλούς; Chiara-monte σας, ἥτις δὲν ἀμφισβῆλλω ὅτι θὰ σφαιρίσῃ καὶ ἐδῶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐκτόμωσιν ἁγίων, αἰγῶν τε τελείων.

Μόνον κατὰ ἐν περὶ ὀλίγον νὰ πλησιάζωμεν τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὸν Δελφικὸν πυρετὸν, ὅστις πρὸ ἡμερῶν τινῶν μᾶς ἐπεσκέφη καὶ ὅστις κατὰ τὴν γνώμην ἱατροῦ, ἔχοντος πλείστους θύμους καὶ μετρίαν ἀξίαν, ἐμελλε νὰ εἴρῃ ἐπὶ τῆς κλίνης τὰ ἐννεαῖντα ἐκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ μας. συμπεριφέρει δὲ τοῦτο ὁ Lechêque τῆς πόλεως μας, ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ἄλλοτε εἰς Κἄτρον ἐνσκήψας ἦτον πληθυμὸν προσέβλεπε, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπὸ ὄψιν τὴν χώραν καὶ τὸ κλίμα τῆς αἰθιοπίας γῆς. Ὁ πυρετὸς οὗτος ἔλκει ἐξ Ἀρκτίας τὴν κατὰ γῶγιν, κατὰ δὲ τὴν ἐνέργειάν του προουσιάζει πλατέα σείγματα κόκκινα ἐπὶ ὅλου τοῦ σώματος, ἀναδιβάζων τὴν θερμοκρασίαν μέχρι 38°5. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ γνώμη αὕτη τοῦ ἱατροῦ μας ἐμπροκίτω; μέχρι σήμερον καὶ ὅλην τὴν πόλιν διαψεύδεται, ῥαγδαίως δὲ βροχὴ συνοδευεῖται καὶ ὑπὸ κεραινοῦ ταραχάντος τοὺς πάντας καὶ οὗ τὰ ἔργα δὲν εὐρῆθησιν εἰσέτι, εἶναι νομίζομεν ἀρκετὴ νὰ καθάρσῃ τὴν ἀτμοσφαιρὴν ἀπὸ πικρῶς μολύσματος, καὶ νὰ ἀφήσῃ οὕτω τὸν ἱατρὸν μὲ τὴν ἀπὸ τρίποδος μεμονωμένην ιδέαν του.

Ἦτω; εἶναι αὕτη ἡ τελευταία ἀντιποικισίς μου διότι ἀνωτέρω ἀνάγκη μὲ καλεῖ πλησίον σας. Ἐπιμυλάσσομαι ὅμως νὰ σὲ γράψω περισσότερα ὅταν ἐπιτρέψω, ὅποτε θὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ θέατρον.

ΜΙΣΟΣ

στὰ νύχαι καὶ μανθάνω ὅτι ἔχουν ἐκνή; ἀξίως πράγματι... Τέτοιαι ὄντα πρέπει καμμία φορὰ νὰ κάμῃ καὶ πῶς δὲν τὰ βλέπει μέχρις ὅτου φτείσουν καμμία καλὴ δουλειὰ καὶ τότε... γράψω... Κοιτάξτε δῶ! — Σωπτό... Τέλος πάντων κάμῃ ὅ,τι σὲ φωτίσῃ ὁ Θεός... Ἄντε στὸ καλὸ... Ἄν μὲ ζητήσῃς θὰ μὲ εὕρῃς ἢ στὸ θέατρο ἢ εἰς τὴν μπουρζία. Καλὴ ὕψις καὶ τὰ μάτια σου τέταρα... Ἐκεῖνοι οἱ κληῖρες; κάμουν καὶ κατὰ δουλειὰς ἀπ' ἐξῶ καὶ ἔχει τὸν νοῦ νὰ μὴ μᾶς κοροϊδεύσουν... Ἄντε στὸ καλὸ... τράβη.

Ὁ ὑπακισυνόμος μόνος.

— Βρὲ θὰ τῆς δώσω τῆς ὑπηρεσίας; νὰ καταλάβῃ, πού ν' ἀφήσῃ τ' ὄνομά μου νάμει!

ΠΑΛΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.